

Arrest

nr. 283 678 van 20 januari 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. MBOG
Jozef Buerbaumstraat 44
2170 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 28 oktober 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 september 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 december 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 januari 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat D. MBOG en van attaché E. VANMECHELEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten, tot de Yoruba-etnie te behoren en het christelijke geloof te belijden. U werd geboren op X 1971 in Apapa road in Ebute Metta. Hier woonde u met uw moeder J. B.e en uw broer N. en zus K. tot ongeveer 1992. Uw vader F. woonde in Mushin Local Government Area (hierna LGA). Ook rond ongeveer 1992 begon u een eigen garage uit te baten. Toen u ongeveer dertig jaar oud was, was er een van uw vrienden uit de buurt die u vertelde over feesten waar de aanwezigen homoseksuele daden stelden en dat u hier eens mee naartoe moest gaan. U besloot dat u het wel eens wilde proberen. U ging mee met hem naar een club in Ikeja, Lagos. Toen u daar aankwam, besloot u dat u het wel 'ok' vond.

Gezien u het wel 'ok' vond besloot u hiermee verder te gaan. Op een dag, in 2004, terwijl u bij de vriend was die u had geïntroduceerd in de homoseksuele gemeenschap, ontdekte iemand in uw buurt dat u homoseksueel was. Deze man, Tadye, was erg boos, en vertelde aan iedereen in uw gemeenschap dat u slechte dingen deed. U werd vanaf dan nageroepen op straat. Uw familie verzocht u om te stoppen met uw homoseksuele daden, maar u bleef verder doen. In 2006 werd u drie keer aangevallen op straat door moslims omwille van uw homoseksuele geaardheid. De laatste keer werd u bijna vermoord, waarop u naar de politie ging. In 2007 besloot u Nigeria te verlaten. U ging naar Kenia. Hier waren er echter veel Somali's die ook moslim waren. Daarom besloot u in 2009-2010 naar Quito, Ecuador te gaan. Hier leerde u een vrouw kennen, I.A.. U trok bij haar in en kreeg op 6 november 2010 een kind met haar, B. S. A. (CGVS nummer 19/22985). Uw zoon heeft de Ecuadoraanse nationaliteit. In Ecuador leerde u ook een man kennen, L. W.. Jullie begonnen een relatie. In 2018 kreeg u problemen met uw vriendin en met een van "uw jongens" waarop u van Ecuador naar Italië vloog samen met uw zoon Stanley. Vervolgens reisde u meteen door naar België. U kwam in september 2018 in België aan. Op 22 oktober 2019 diende u voor uzelf – maar ook voor uw zoon B. S. A. – een verzoek om internationale bescherming (hierna VIB) in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ). In België kwam u een kennis van uit Nigeria tegen, mevrouw O. B.. U trok bij haar in en uitte ondertussen de intentie om met haar te trouwen. U onderhoudt geen contact meer met de moeder van S., I. A., en heeft geen idee waar zij op dit moment verblijft.

U legde enkele documenten neer ter ondersteuning van uw verzoek: een politierapport, een intentie om te trouwen met mevrouw O. B., uw origineel Nigeriaans paspoort (uitgevaardigd op 6/09/2018 door de Nigeriaanse ambassade te Brussel), een bewijs dat u in Nigeria niet getrouwd was, drie afschriften van de Nigeriaanse ambassade, een brief van de geboortecommissie in Nigeria, een leeftijdsverklaring en het rijbewijs van uw tante.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart uw land van herkomst, Nigeria, verlaten te hebben wegens vrees voor vervolging door de moslims uit uw gemeenschap omwille van uw homoseksuele geaardheid en stelt ook dat dit de reden is waarom u niet kan terugkeren. In het licht van de elementen in uw dossier is het CGVS er echter niet van overtuigd dat u homoseksueel bent. Hoewel het Commissariaat-Generaal constateert dat het niet evident is, de seksuele oriëntatie objectief te bewijzen, mag het CGVS van een verzoeker die beweert homoseksueel te zijn, verwachten dat hij overtuigend is met betrekking tot zijn ervaringen en zijn parcours in verband met zijn seksuele oriëntatie. Anders gezegd, het Commissariaat-Generaal mag van een persoon die een vrees of risico's wegens zijn seksuele oriëntatie aanhaalt, een omstandig en duidelijk relaas zonder grote incoherenties verwachten. U slaagt er echter niet in om uw seksuele oriëntatie binnen de door uw geschetste context te objectiveren.

Zo wordt de geloofwaardigheid van uw relaas reeds op fundamentele wijze ondermijnd door tegenstrijdige verklaringen die u aflegde in uw opeenvolgende verklaringen bij de verschillende Belgische asielautoriteiten betreffende uw vertrek uit Nigeria.

Zo stelde u bij de DVZ dat u Nigeria had verlaten in 2003 (verklaring DVZ, vraag 10 en vraag 31) ; vragenlijst CGVS, p. 3) en vervolgens naar Ecuador was gereisd. Echter tijdens uw persoonlijke onderhoud op het CGVS verklaarde u dat u Nigeria had verlaten in 2007 en vervolgens naar Kenia reisde (Notities persoonlijke onderhoud, hierna NPO, p. 7). Gezien de ontdekking van uw homoseksualiteit, uw eerste homoseksuele ervaringen en alle vervolgingsfeiten die u onderging in Nigeria en die zich - volgens uw verklaringen tijdens het persoonlijke onderhoud op het CGVS - afspeelden in de periode 2003-2006 (NPO, p. 19), ondermijnt deze tegenstrijdigheid de geloofwaardigheid van uw relaas bij voorbaat op fundamentele wijze. Toen u later tijdens het persoonlijke onderhoud werd

geconfronteerd met uw eerdere verklaringen bij de DVZ, ontkende u gewoon en stelde u dat u dat niet had gezegd en dat dit een fout was (NPO, p. 27). Het louter ontkennen van uw eerder gemaakte verklaring doet echter geen enkele afbreuk aan voornoemde duidelijke tegenstrijdigheid.

Verder heeft u doorheen uw verschillende verklaringen bij de verschillende asielinstanties op systematische wijze aangetoond dat u geen enkele voeling had met de situatie van homoseksuelen in de homofobe maatschappij van Nigeria (zie administratief dossier).

Immers blijken uw verklaringen over de ontdekking van uw beweerde homoseksualiteit en uw eerste homoseksuele ervaringen absoluut niet overtuigend binnen de vijandige Nigeriaanse context.

Zo bleken uw verklaringen over uw "introductie" in de "homoseksuele activiteiten" vaag en weinig doorleefd.

Zo vroeg de dossierbehandelaar u wanneer u zich voor het eerst aangetrokken voelde tot mannen, waarop u antwoordde dat u door een groep vrienden in uw buurt werd geïntroduceerd in "de homoseksuele activiteiten" nadat ze u meenamen naar geheime homoseksuele feestjes. Gevraagd wie deze vrienden precies waren stelde u "ik ben hun naam vergeten, maar het waren vrienden in deze buurt" (NPO, p. 16). Toen de dossierbehandelaar later tijdens het onderhoud nogmaals vroeg wie u precies meenam naar deze feestjes, kon u opnieuw enkel zeggen dat het een van uw vrienden uit uw buurt was, maar dat u niet meer wist wie het was (NPO, p. 17). Wanneer de dossierbehandelaar u vroeg of u zich voor deze feestjes ooit al aangetrokken had gevoeld tot mannen, stelde u van niet. Gevraagd waarom u dan wel precies besloot om mee te gaan naar zo'n feestje, zei u nietszeggend: "gewoon dat je vriend je gewoon wil zeggen, het is goed, het is nice, en dus op een bepaalde dag wil je het proberen en dan doe je dit" (NPO, p. 17). Toen de dossierbehandelaar u vroeg hoe uw vriend u precies overtuigde om mee te komen naar zo'n feestje, antwoordde u dat hij u niet had overtuigd, maar dat hij u gewoon introduceerde "omdat hij zag dat we close waren, gewoon, hij zei, je kan dit doen. Je kan dit doen en dan goed voelen" (NPO, p. 22). Gevraagd of er enige aanleiding was waardoor uw vriend kon denken dat u geïnteresseerd zou zijn in zo'n feest, stelde u hypothetisch: "misschien, hij legde mij dingen uit, hij raakte mij soms aan als hij met mij praatte en dat is waarom hij mij introduceerde" (NPO, p. 22).

Bovenstaande verklaringen zijn ook absoluut niet overtuigend binnen de homofobe maatschappelijke context van Nigeria. Gezien u reeds meer dan 30 jaar in een maatschappij woonde die doordrongen was van homofobie (zie administratief dossier) – en u deze homofobe mening tot dan ook deelde (NPO, p. 17) – is het helemaal niet aannemelijk dat u plots, zonder enige vorm van reflectie, zou besluiten om mee te gaan naar een feest voor homoseksuelen.

In deze context wordt er ook op gewezen dat het door de homofobe maatschappij in Nigeria niet aannemelijk is dat uw 'vriend' – waarvan het bovendien al niet geloofwaardig is dat u zijn naam niet meer zou weten gezien zijn impact op uw leven – u zomaar zou aanspreken en uitnodigen op een homoseksueel feest zonder dat hij hier een duidelijke aanleiding voor had. Immers hield deze uitnodiging voor hem en de andere 'feestgangers' een enorm risico in. Het feit dat u stelde dat hij u complexloos uitnodigde en dat u er het gissen naar had welke aanleiding hij hiertoe had toont dan ook aan dat u weinig voeling had met het risico dat gepaard gaat met homoseksueel te zijn in Nigeria.

Verder bleken ook uw verklaringen over uw gedrag en gevoelens tijdens deze eerste homoseksuele ervaringen absoluut niet geloofwaardig binnen de Nigeriaanse context.

Zo werd u gevraagd naar hoe u zich precies voelde toen u voor het eerst arriveerde op dit feest. U stelde: "ik dacht ik kende al mensen, we kwamen samen, ze deden de homoseksuele activiteiten en ik dacht ok, ik ben daar al en nu zal ik maar meegaan met hen" (NPO, p. 17). Gevraagd naar uw ervaringen terwijl u op het feest zelf was, antwoordde u eens te meer **nietszeggend**: "gewoon, het was, ik dacht, ik ben er al. Ik dacht, ik voel mij ok hiermee" (NPO, p. 18). De dossierbehandelaar vroeg u vervolgens hoe u zich voelde na dit feest, waarop u aangaf dat u het opnieuw wilde doen. U kon echter niet aangeven waarom u dit opnieuw wilde doen – u stelde enkel dat u "er ok mee was" (NPO, p. 18).

Naast het feit dat het al ongeloofwaardig is dat u überhaupt naar zo'n feestje ging is het ook ongeloofwaardig dat u deelnam aan de "homoseksuele activiteiten" omdat u "er al was" en dat u het wel ok vond omdat het in het geheim was (NPO, p. 17). Er mag verwacht worden dat u in een maatschappelijke context als die van Nigeria – waar de beleving van homoseksualiteit verre van vanzelfsprekend is – op zijn minst op een bepaald moment zou gereflecteerd hebben over uw initiële

homoseksuele ervaringen. Het feit dat dit niet het geval was toont opnieuw aan dat u geen voeling had met het risico dat gepaard gaat met homoseksueel te zijn in Nigeria.

Gezien de verklaringen over de ontdekking van uw homoseksualiteit en uw eerste homoseksuele ervaringen niet geloofwaardig blijken, wordt de geloofwaardigheid van uw homoseksuele geaardheid reeds op fundamentele wijze ondermijnd.

De verklaringen die u aflegde betreffende de vervolging die u zou ondergaan hebben wegens uw homoseksualiteit halen de geloofwaardigheid van uw beweerde homoseksuele geaardheid verder onderuit.

Vooreerst wordt er op gewezen dat u in de vragenlijst van het CGVS louter vermeldde dat veel van uw homoseksuele vrienden gedood zijn toen zij betrappt werden. U maakte echter geen enkele melding van vervolging die u zelf zou ondergaan hebben (vragenlijst CGVS, p. 3). Tijdens uw persoonlijke onderhoud op het CGVS stelde u echter dat u in Nigeria was gevangen en aangevallen (NPO, p. 16). De dossierbehandelaar vroeg u vervolgens of u meer dan één keer was aangevallen waarop u stelde dat het maar éénmaal was voorgevallen (NPO, p. 16). Later tijdens het onderhoud werd u nogmaals gevraagd hoe vaak u bent aangevallen waarop u nu plots zei: "ik denk drie keer" (NPO, p. 24). Er mag nochtans verwacht worden dat u coherente verklaringen zou afleggen over het aantal keren dat u werd aangevallen omwille van uw homoseksualiteit.

In deze context wordt ook gewezen op de kopie van het politierapport dat u voorlegde om aan te tonen dat u werd aangevallen. Hierin valt te lezen dat u in de nacht van 24 september 2006 naar het politiekantoor van Bode Thomas in Lagos State kwam om melding te maken van de continue bedreiging van uw leven omdat u homoseksuele activiteiten bedreef. Er valt ook te lezen dat u diezelfde avond nog werd aangevallen door een bende criminelen terwijl u over straat liep met uw "gay friend". Jullie werden in elkaar geslagen, beroofd en bovendien gewaarschuwd dat jullie moesten stoppen met jullie homoseksuele activiteiten omdat jullie anders gedood zouden worden (zie administratief dossier). Tijdens het persoonlijke onderhoud op het CGVS verklaarde u echter dat u alleen was tijdens deze aanval. De aanvallers hadden u hiervoor zien lopen in de straat met uw vriend en vielen u aan toen u alleen was. Gevraagd waar uw vriend in de tussentijd naartoe was gegaan stelde u **gissend**: "misschien ging hij net iets gaan kopen in onze buurt ofzo" (NPO, p. 25). Het feit dat uw verklaringen niet stroken met het politierapport dat u voorlegde is dan verder nefast voor de geloofwaardigheid van uw vervolging. Er wordt in deze context verder ook gewezen op het feit dat het laatste wat verwacht kan worden van iemand die door een bende is aangevallen omwille van zijn homoseksualiteit, is dat deze naar de Nigeriaanse politie zou stappen en effectief zou aangeven dat hij is aangevallen omwille van deze homoseksualiteit gezien homoseksualiteit in de Nigeriaanse strafwet staat (zie administratief dossier). Het feit dat u bovendien nog eens aangaf dat de politie de intentie had om u te helpen ondergraaft de geloofwaardigheid van uw vervolging verder, én toont vooral nogmaals aan dat u absoluut geen voeling had met de situatie van homoseksuelen in Nigeria. Bijgevolg wordt ook de geloofwaardigheid van uw homoseksuele geaardheid – en de vervolging die u omwille van uw beweerde geaardheid ondergaan zou hebben en nog zou vrezen – verder ondermijnd

Er wordt verder nog gewezen op het feit dat u de asielautoriteiten bewust heeft proberen misleiden betreffende uw aankomst in België. Zo diende u een VIB in op 22 oktober 2019 en vertelde u bij uw registratie dat u België was binnengekomen op 17 oktober 2019. U herhaalde dit nog eens tijdens uw persoonlijke onderhoud op het CGVS (NPO, p. 7). Echter diende u ook een origineel Nigeriaans paspoort in op naam van F. B. dat werd afgeleverd op de Nigeriaanse ambassade in Brussel op 6 september 2018. Toen u hierop werd gewezen gaf u toe dat u eigenlijk al in september 2018 in België was. Wanneer u werd gevraagd waarom u dan (minstens) een jaar had gewacht om een VIB in te dienen te België, antwoordde u dat dit was omdat u niet wist "over dit ding" (NPO, p. 26). **Naast het feit dat u bewust heeft gepoogd de asielautoriteiten te misleiden wordt er ook op gewezen dat er van een verzoeker om internationale bescherming kan verwacht worden dat deze zo snel mogelijk het nodige doet om bescherming te krijgen. Het feit dat u meer dan een jaar wachtte om een VIB in te dienen ondermijnt uw vrees voor vervolging dan ook verder.** Er wordt volledigheidshalve nog op gewezen dat het feit dat u een paspoort heeft aangevraagd bij de Nigeriaanse ambassade en het feit dat u ook hiervoor reeds met een Nigeriaans paspoort naar Europa was gereisd (NPO, p. 26) aantoont dat u de Nigeriaanse overheid niet vreest ondanks het feit dat de autoriteiten wel op de hoogte zijn van uw geaardheid. Uit al het bovenstaande kan dan ook enkel worden geconcludeerd dat u uw seksuele geaardheid niet op een overtuigende manier binnen de vijandige Nigeriaanse context wist te situeren. Bijgevolg wordt er geen

geloof gehecht aan uw beweerde homoseksualiteit noch aan de vervolging die u door uw homoseksualiteit reeds heeft ondergaan of in de toekomst vreest te ondergaan.

De documenten die u voorlegde ter ondersteuning van uw VIB hebben doen niets af aan de hierboven gemaakte vaststellingen. Uw Nigeriaanse paspoort en de kopie van het politierapport dat u voorlegde werden reeds hierboven besproken (zie supra) en tonen aan dat u bewust heeft gepoogd de asielautoriteiten te misleiden. Wat betreft de kopie van uw geboorteakte en de kopie van de leeftijdsverklaring die u voorlegt wordt er opgemerkt dat deze hoogstens uw identiteit en nationaliteit bewijzen dewelke hier niet in vraag worden gesteld. Wat betreft uw intentie om te trouwen en de kopie van het Nigeriaanse bewijs dat u niet getrouwd bent, wordt opgemerkt dat dit hoogstens kan aantonen dat u in Nigeria niet getrouwd was en nu de intentie heeft om te trouwen met een vrouw genaamd B. O.. Dit kan echter geen verandering brengen in de beoordeling. Er wordt in deze context ook op gewezen dat u verklaarde reeds vier jaar niet langer op mannen te vallen (NPO, pp. 21-22). Bijgevolg zou u bij terugkeer naar Nigeria geen vervolging dienen te vrezen omwille van uw beweerde homoseksualiteit. Wat betreft de kopie van het rijbewijs van uw tante dat u voorlegde wordt er opgemerkt dat dit hoogstens haar identiteit kan aantonen, maar dat dit verder geen enkele invloed uitoefent op de beslissing genomen in uw dossier. Ook de kopieën van de rekeningafschriften van de Nigeriaanse ambassade raken niet aan de kern van uw asielrelaas.

Volledigheidshalve kan nog worden opgemerkt dat voor uw zoon Stanley B. A. – Ecuadoriaanse nationaliteit, CGVS nr. 19/22985 – eveneens een **beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus** genomen werd

Wat betreft de verklaringen die u doorheen het persoonlijk onderhoud maakte over het algemene geweld en de onveiligheid in Nigeria (zie NPO, pp. 6, 14-15, 27-28) wordt er opgemerkt dat er naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **EASO Nigeria Security Situation van juni 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situationv11-june-2021> en de **EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-nigeria-october-2021>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehoeders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is. De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De **overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja** zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Lagos state actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als

gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Lagos state aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, worden vastgesteld.

Op basis van artikel 57/5 quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 12/08/2022. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift

In het enig middel wordt de schending aangevoerd van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980.

Het middel wordt als volgt uitgewerkt:

“Met betrekking tot de beweerde tegenstrijdige verklaringen in verband het tijdstip waarop Nigeria verlaten werd.

De commissaris generaal stelt vooreerst dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen afgelegd heeft over het moment waarop hij Nigeria verlaten heeft. Hij zou bij de Dienst vreemdelingenzaken gesteld hebben dat hij Nigeria in 2003 verlaten heeft. Bij het Commissariaat generaal zou verzoeker gezegd hebben dat hij in 2007.

Het feit dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen afgelegd zou hebben over het vertrek uit Nigeria wordt betwist. Tijdens zijn verhoor bij het Commissariaat generaal ontkende verzoeker het feit dat hij twee verschillende data 's van vertrek gegeven zou hebben. Het feit dat de dienst vreemdelingenzaken 2003 als vertrekdatum heeft genoteerd kan alleen het gevolg van een materiele vergissing zijn. Verzoeker heeft nooit de intentie gehad om 2003 als datum van vertrek te geven.

Verzoeker heeft Nigeria in 2007 verlaten met bestemming Kenia waar hij effectief verbleef alvorens naar Ecuador te vliegen. Verzoeker verliet Ecuador vervolgens samen met zijn in Ecuador geboren zoon en met bestemming Italië.

In de bestreden beslissing stelt de commissaris generaal dat de loutere ontkenning van de tegenstrijdigheid niet voldoende. De commissaris generaal zegt niet waarom de ontkenning in kwestie niet voldoende zou zijn.

Uit het voorgaande blijkt dat er met het door de commissaris generaal aangehaald element geen rekening gehouden dient te worden.

Met betrekking tot het gebrek van voeling met de situatie van homoseksuelen in Nigeria

De commissaris generaal stelt vervolgens dat verzoeker geen voeling zou hebben met de situatie van homoseksuelen in Nigeria. De commissaris generaal verwijst onder meer naar het feit dat verzoeker vaag en weinig doorleefd verklaringen afgelegd heeft in verband met zijn introductie in de homoseksuele activiteiten. Verzoeker zou niet gezegd hebben waarom hij naar zijn vriend hem uitgenodigd heeft in het feestje en waarom hij gevolg heeft gegeven aan deze uitnodiging.

Het feit dat verzoeker geen voeling met de situatie van homoseksuelen zou hebben wordt ten stelligste betwist. De opmerkingen van het commissariaat generaal hielden geen rekening met de socio-culturele achtergrond van verzoeker aangaande de communicatievaardigheden.

Er dient opgemerkt te worden dat verzoeker zich niet op zijn gemak voelt wanneer hij over zijn seksuele geaardheid moet praten. Dit verklaart waarom de commissaris generaal zijn stelling vaag beschouwt.

Verzoeker formuleerde antwoorden op al de gestelde vragen. Zijn antwoorden zijn coherent en zeer plausibel. De door hem aangehaalde feiten zijn helemaal niet in strijd met de realiteit van zijn land van herkomst.

Het feit dat zijn homoseksuele vriend hem in een feest van homoseksuele uitnodigde kan niet als tegenindicatie weerhouden worden, ondanks het feit dat Nigeria als een homofob beschouwd kan worden, mogen we niet vergeten dat hier over de vriend van verzoeker gaat. Ze hadden een duurzame vriendschappelijke relatie. Zijn vriend wist dat verzoeker hem niet zou aangeven indien hij zijn homoseksualiteit ontdekte.

Verzoeker voelde zich ook vrij om met zijn vriend naar dat feestje te gaan want ze konden elkaar vertrouwen.

Verzoeker stelde ging naar dat feest oorspronkelijk omdat zijn vriend hem uitgenodigd had. Hij stelde tijdens het verhoor dat hij het feestje en al de ander gebeurtenissen ok vond.

Gelet op het voorgaande dient men met de door de commissaris generaal aangehaalde elementen geen rekening te houden.

Met betrekking tot de beweerde leugenachtige verklaringen in verband met het rapport van de politie van Lagos

De commissaris generaal stelt dat verzoeker leugenachtige verklaringen afgelegd zou hebben in verband met het neergelegde rapport van de politie van Lagos. Verzoeker zou hebben bij de politie dat hij samen met zijn vriend aangevallen hoewel hij de commissaris generaal beweerde dat hij helemaal alleen was op het moment van de aanval.

De commissaris generaal is tevens van oordeel dat het feit dat verzoeker de neerlegging van de klacht als tegenindicatie weerhouden dient te worden.

In tegenstelling tot wat de commissaris generaal beweert heeft verzoeker geen tegenstrijdige verklaringen afgelegd. Verzoeker stelde bij de politie van Lagos dat hij aangevallen was door een bende nadat deze laatste hem samen met zijn gayvriend zag.

Dit is ook het verhaal dat verzoeker aan de commissaris generaal vertelde. De politie van Lagos ging ervan uit dat beide aangevallen werden. Bij de commissaris generaal benadrukte verzoeker het feit dat hij alleen was op het moment van de aanval, mits zijn vriend een tijdje weg was.

Het feit dat verzoeker klacht bij de politie ging indienen was het gevolg van vrees. Hij dacht dat hij in zo een gevaar verkeerde dat hij niets meer te verliezen had door hulp aan te politie te vragen. Hij had geluk dat de politieagent in dienst.

Gelet op het voorgaande dient men met de door het commissariaat generaal aangehaalde elementen geen rekening te houden.

Met betrekking tot de leugenachtige verklaringen aangaande de aankomstdatum in België

De commissaris generaal stelt vervolgens dat verzoeker leugenachtige verklaringen afgelegd heeft over de aankomstdatum in België.

Het feit dat verzoeker verschillende data 's gegeven heeft met betrekking tot zijn aankomst in België wordt niet betwist.

Met betrekking tot de laattijdige aanvraag van internationale bescherming

De commissaris generaal stelt vervolgens vast dat verzoeker zijn internationale bescherming niet tijdig aangevraagd heeft. Dit zou volgens de commissaris generaal als een tegenindicatie weerhouden moeten worden.

Het feit dat verzoeker niet binnen een kort termijn de internationale bescherming vroeg kan in casu niet betwist worden, verzoeker kwam in België aan maar hij wist niet onmiddellijk welke stappen hij diende te ondernemen om asiel te vragen.

Het heeft een tijd geduurd alvorens verzoeker de juiste informatie kreeg die hem in staat zouden stellen om zijn internationale bescherming aan te vragen.

Met betrekking tot de aanvraag van Nigeriaans paspoort aan de Nigeriaanse ambassade

De commissaris generaal verwijst tevens naar het feit dat verzoeker contact genomen heeft met zijn diplomatische autoriteiten om een Nigeriaans paspoort aan te vragen.

Het feit dat verzoeker een paspoort aangevraagd heeft betekent dat hij niet vervolgd kan worden door zijn nationale autoriteiten."

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoekster om

internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

4. Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat verzoeker naliert dit te doen en gedurende meer dan een jaar talmde alvorens zulk verzoek in te dienen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in zijn hoofde en vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor verzoekers algehele geloofwaardigheid.

Verzoekers verweer dat hij *"niet onmiddellijk"* wist welke stappen hij moest ondernemen om een verzoek om internationale bescherming in te dienen, is niet aannemelijk. Verzoeker slaagde er immers in om vanuit Nigeria naar Ecuador te reizen, gedurende enige jaren in Ecuador te verblijven en vervolgens met zijn – in Ecuador geboren – zoon via Italië naar België te reizen. Verzoeker toont bijgevolg aan dat hij zich afdoende kan informeren teneinde de wereld rond te reizen zodat aangenomen moet worden dat hij ook tijdig informatie over het verzoek om internationale bescherming kon vergaren.

5. Verzoeker dient aan te tonen dat in zijn hoofde feiten en omstandigheden bestaan waardoor hij gegronde redenen heeft te vrezen voor vervolging in zijn land van herkomst. Zulks houdt in dat de vrees actueel moet zijn. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet zijn oordeel aldus steunen op de feitelijke situatie op het ogenblik van dit oordeel (artikel 48/6, § 5, a) van de Vreemdelingenwet). Deze stelling vloeit voort uit de definitie van het woord vluchteling in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951. Het wezenlijke criterium in deze definitie is de 'gegronde vrees voor vervolging'. Determinerend bij het onderzoek van dit criterium is de vraag of verzoeker thans een toevluchtsoord nodig heeft voor een te verwachten risico op vervolging in zijn land van oorsprong. De vrees moet bovendien gegrond zijn, wat wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij hem aanwezig is maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd.

Daargelaten de discussie of verzoeker in 2003 of 2007 Nigeria verliet, brengt hij geen concreet element bij waaruit kan blijken dat hij actueel in de negatieve belangstelling staat van de autoriteiten of andere mogelijke actoren van vervolging ingevolge zijn – gepercipieerde/vermeende - homoseksualiteit.

Het blijkt immers dat (i) verzoeker vader is van een zoon die werd geboren in Ecuador en – ook ter zitting bevestigd - in België plant te huwen met een vrouw, zodat hij bij terugkeer naar Nigeria als heteroseksueel

zal worden aanzien, (ii) hij in 2018 probleemloos een nieuw paspoort bekam op de Nigeriaanse ambassade te Brussel, en (iii) uit het bijbrengen van verschillende Nigeriaanse documenten - een bewijs dat hij in Nigeria niet getrouwd was, drie afschriften van de Nigeriaanse ambassade, een brief van de geboortecommissie in Nigeria – een probleemloze verhouding met de Nigeriaanse overheid naar voor komt.

6. Verzoeker verwijst naar homoseksuele geaardheid.

De bestreden beslissing stelt dienaangaande terecht vast dat verzoekers verklaringen over zijn “*introdunctie*” in de “*homoseksuele activiteiten*” niet aannemelijk zijn: (i) verzoeker kan geen naam geven van personen die hem meenamen naar geheime homoseksuele feestjes, (ii) verzoeker was voor zijn “*introdunctie*” niet aangetrokken tot mannen en kan geen enkele reden geven waarom hij alsnog werd uitgenodigd voor homoseksuele feestjes, (iii) verzoeker is incoherent in de Vragenlijst en tijdens het gehoor over het aantal keren dat hij werd aangevallen omwille van zijn vermeende homoseksualiteit.

Dit geldt des te meer omdat verzoekers verklaringen niet kloppen niet met het voorgelegde politierapport. Het is volstrekt ongeloofwaardig dat binnen de homofobe Nigeriaanse maatschappij iemand naar de Nigeriaanse politie zou stappen en zou melden dat hij is aangevallen omwille van deze homoseksualiteit én tevens stelt dat de politie de intentie had om hem hierbij te helpen.

De Raad stelt vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt die de pertinente motieven in de bestreden beslissing kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft.

Hij komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in het vluchtrelaas en te stellen dat hij zich niet op zijn gemak voelt om over zijn seksualiteit te praten (hoewel hij beweerdelijk deelnam aan homoseksuele feesten), het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen inzake zijn homoseksualiteit, het minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen inzake het politierapport, het poneren van een vrees voor vervolging en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door verweerder. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht. Verzoeker slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

7. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

8. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in de deelstaat Lagos geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt dienaangaande geen andere informatie.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig januari tweeduizend drieëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS